Dosarul nr. 2a-4659/23 (dosar electronic 2-23130939-02-2a-19122023)
Judecătoria Orhei, judecător Cristina Troianovschi

D E C I Z I E

mun. Chișinău 10 aprilie 2024

Colegiul civil, comercial
și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău
Președintele ședinței, judecător Ana Panov
Judecătorii Viorica Mihaila și Vitalie Cotorobai

examinând, în lipsa părților, cererea de apel declarată de avocatul Bujoreanu Eugeniu, în interesele reclamantei Î.M. „Incaso" S.R.L., împotriva hotărârii Judecătoriei Orhei /sediul central/ din 30 octombrie 2023, adoptată în cadrul cauzei civile intentată la cererea de chemare în judecată, examinată în procedura scrisă a cererilor cu valoare redusă, înaintată de Î.M. „Incaso" S.R.L către Rusu Cristin cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată, prin care acțiunea a fost respinsă, -

c o n s t a t ă :

La 12 septembrie 2023 avocatul Bujoreanu Eugeniu, în interesele reclamantei Î.M. „Incaso" S.R.L., acționând în baza mandatului avocațial seria MA nr. ***** din 1 august 2023, s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către Rusu Cristin, solicitând încasarea din contul lui Rusu Cristin în beneficiul Î.M. „Incaso" S.R.L. a datoriei în mărime de 12146,10 lei, ce constă din suma principala a creditului în mărime de 6699,44 lei, dobânda în mărime de 1688,27 lei, penalitatea contractuală în mărime de 3758,39 lei și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii de chemare în judecată reclamantul a indicat, că O.C.N. „Creditbun" S.R.L., în calitate de împrumutător și Rusu Cristin, în calitate de împrumutat au încheiat un contract de împrumut.

A specificat, că pentru nerespectarea graficului de rambursare a împrumutului, împrumutatul s-a angajat să plătească pe lingă suma ratelor de plată a împrumutului, remunerații contractuale (plata ratei dobânzii) și o penalitate contractuală, care se raportează duratei de întârziere.

A invocat, că pârâtul nu și-a executat integral obligațiile asumate, iar la reclamația expediată nu a reacționat.

A relatat, că ulterior datoria pârâtului a fost cesionată Î.M. „Incaso" S.R.L.

A precizat, că la data înaintării cererii de chemare în judecată, datoria pârâtului Rusu Cristin față de reclamant constituie suma de 12 146,10 lei ce constă din suma principala a creditului în mărime de 6 699,44 lei, dobânda în mărime de 1 688,27 lei și penalitatea contractuală în mărime de 3 758,39 lei.

Cauza a fost examinată în procedura scrisă a cererilor cu valoare redusă.

Prin hotărârea Judecătoriei Orhei /sediul central/ din 30 octombrie 2023, acțiunea a fost respinsă, ca fiind neîntemeiată.

În motivarea soluției sale prima instanță a indicat, că împrumutătorul O.C.N. „Creditbun" S.R.L. la data semnării contractului de cesiune nu deţinea o creanţă valabilă, transmisibilă şi sesizabilă faţă de Rusu Cristin, având în vedere că prin lege este prohibită procedura de cesionare a unor creanțe inexistente și astfel Î.M. „Incaso" S.R.L. nu deține dreptul de a se substitui în drepturile împrumutătorului.

Nefiind de acord cu soluția instanței de fond, la 8 noiembrie 2023 avocatul Bujoreanu Eugeniu, în numele și interesele reclamantei Î.M. „Incaso" S.R.L. a contestat cu apel hotărârea primei instanțe, solicitând casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

Prin încheierea Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curţii de Apel Chişinău din 28 decembrie 2023, nu s-a dat curs cererii de apel depuse de Î.M. „Incaso" S.R.L., comunicându-i-se necesitatea prezentării cererii de apel întocmite în conformitate cu exigenţele Legii și a dovezii de plată a taxei de stat, acordându-i pentru aceasta un termen de 15 zile din momentul recepționării încheierii. Concomitent, s-a explicat că în cazul nelichidării neajunsurilor numite, cererea de apel nu va fi considerată depusă şi împreună cu actele anexate va fi restituită.

În interiorul termenului acordat de instanță reprezentantul Î.M. „Incaso" S.R.L., a prezentat cererea de apel desfășurată, întocmită în conformitate cu exigențele legale, cât și dovada achitării taxei de stat. Ca consecință, prin încheierea Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău din 7 februarie 2024, apelul declarat de Î.M. „Incaso" S.R.L., a fost acceptat pentru examinare și intentată procedura în apel.

În motivarea apelului, reprezentantul Î.M. „Incaso" S.R.L. a invocat aceleași motive de fapt și de drept indicate în cererea de chemare în judecată, menționând faptul că instanţa de fond a respins integral acţiunea, motivând prin prisma art. 827 alin. (1), (2), precum că Codul civil prevede tranşant că drepturile de creanţă se transmit cesionarului aşa cum există în momentul transmiterii.

În acest context a menționat, că această prevedere nu permite modificarea sau îmbunătăţirea ulterioară a creanţei în favoarea cesionarului, ci reflectă transferul drepturilor aşa cum acestea existau până a ajunge la cesionar.

Susține partea apelantă, că instanţa de fond nu s-a expus cu privire la Anexa nr. 6 din 31.05.2022 la contractul de cesiune a creanţelor de viitor nr. 2213/742574, fiind parte integrantă a contractului de cesiune şi care a fost semnată după ce a fost încheiat contractul de împrumut nr. 21SR11139.

Se mai menționează în cererea de apel că O.C.N. „Creditbun” S.R.L., în calitate de cedent şi-a asumat corect toate obligaţiile prevăzute de art. 828 alin. (2). Cedentul a garantat existenţa creanţei cesionate şi a indicat că este îndreptăţit să o cedeze.

Subsidiar a relevat, că contractul de cesiune produce efecte juridice pentru viitor care reglementează doar posibilitatea de a transmite dreptul de creanţă şi statuează obligaţiile pe care le asumă fiecare din părţile contractante.

Consideră că instanţa de fond a dat o apreciere greşită Actului de transmitere a drepturilor asupra creanţelor, întocmit în baza Anexei nr.6 din 31.05.2022 la contractului de cesiune a creanţelor nr. 2213/742574 din 21.10.2021, în temeiul căruia a fost cesionată creanţa debitorului Rusu Cristin.

În acest context declară reprezentantul părții, că la materialele dosarului a fost anexată Anexa nr.6 din 31.05.2022 şi Actul de predare-primire semnată de ambele părţi, care atestă faptul că Î.M. „Incaso” S.R.L. a primit de la O.C.N. „Creditbun” S.R.L. dreptul de creanţă în baza contractului de cesiune.

Intimatul Rusu Cristin nu a prezentat referința la cererea de apel declarată.

Analizând motivele invocate de partea reclamantă/apelantă în cererea de chemare în judecată și cererea de apel în coroborare cu starea reală de fapt constatată și legislația pertinentă, ce guvernează raportul litigios, studiind materialele pricinii sub aspectul criticilor legalității şi temeiniciei hotărârii atacate, Colegiul consideră apelul drept neîntemeiat şi care urmează a fi respins, din următoarele considerente.

Termenul de declarare a apelului.

În conformitate cu art. 362 alin. (1) Cod de procedură civilă, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

Reprezentantul apelantei Î.M. „Incaso” S.R.L., avocatul Bujoreanu Eugeniu a depus apelul la data de 8 noiembrie 2023, împotriva hotărârii Judecătoriei Orhei /sediul central/, dispozitivul căreia a fost pronunțat la 30 octombrie 2023, astfel se constată apelul declarat în termen.

Cadrul legal pertinent aplicabil speței.

Potrivit art. 276^2 alin. (1) Cod de procedură civilă dacă valoarea cererii în cauzele de încasare a unei sume de bani nu depăşeşte 10 salarii medii pe economie prognozate la data sesizării instanţei, fără a se lua în considerare dobânzile, penalităţile, cheltuielile de judecată şi alte venituri accesorii, această cerere se examinează ca cerere cu valoare redusă.

În corespundere cu prevederile art. 276^3 Cod de procedură civilă:

(1) Procedura cu privire la cererile cu valoare redusă este scrisă.

(2) Judecătorul poate dispune citarea participanţilor la proces dacă apreciază acest fapt ca fiind necesar sau dacă admite solicitarea uneia dintre părţi de a examina cererea în şedinţă publică. Judecătorul poate să respingă o astfel de solicitare în cazul

în care consideră că, ținând cont de împrejurările cauzei, nu sânt necesare dezbateri publice. Respingerea se dispune printr-o încheiere motivată care poate fi atacată odată cu fondul.

(3) În termen de 30 de zile de la comunicarea cererii de chemare în judecată şi a înscrisurilor anexate, inclusiv în cazul comunicării prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor, pârâtul prezintă instanţei judecătoreşti şi reclamantului o referinţă, precum şi copii de pe înscrisurile necesare. Pârâtul poate depune o cerere reconvenţională în condiţiile art. 172 şi art. 173 Cod de procedură civilă doar dacă valoarea acţiunii reconvenţionale nu depăşeşte valoarea admisibilă şi condiţiile legale de exercitare a cererii iniţiale cu valoare redusă.

(4) Dacă din materialele cauzei rezultă că cererea nu poate fi examinată în ordinea stabilită pentru cererile cu valoare redusă, judecătorul, prin încheiere motivată care poate fi atacată odată cu fondul, dispune examinarea cauzei în ordine generală. În acest caz, prevederile prezentului capitol sânt inaplicabile.

Conform art. 276^4 Cod de procedură civilă:

(1) Instanţa soluţionează cauza şi adoptă dispozitivul hotărârii într-un termen de cel mult 6 luni de la data depunerii cererii.

(2) Dacă, după ce i s-au comunicat cererea de chemare în judecată şi înscrisurile anexate, pârâtul nu depune referinţă, soluţionarea cererii se face în baza materialelor anexate la dosar.

(3) Hotărârea judecătorească adoptată se publică pe pagina web a instanţei judecătoreşti şi se comunică participanţilor la proces, inclusiv prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor.

(4) Hotărârea judecătorească poate fi atacată cu apel, care se examinează în condiţiile prezentului cod. Deciziile instanţei de apel nu se supun recursului, fiind definitive şi irevocabile de la pronunţare.

(5) Instanţa de apel examinează cererea de apel în procedură scrisă sau cu citarea participanţilor la proces, prevederile art. 276^3 Cod de procedură civilă fiind aplicabile corespunzător.

În conformitate cu art. 385 lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de apel, după ce judecă apelul, este în drept să respingă apelul şi să mențină hotărârea primei instanțe.

Conform art. 239 Cod de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță şi pe probele cercetate în ședința de judecată.

Potrivit dispozițiilor art. 240 alin. (1) Cod de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele are au importanță pentru soluționarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării pricinii și admisibilitatea acțiunii.

În conformitate cu prevederile art. 121 Codul de procedură civilă, instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului.

Articolul 130 alin. (1) Cod de procedură civilă, statuează că instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multe aspectual, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

În temeiul art. 240 alin. (1) Cod de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării pricinii şi admisibilitatea acțiunii.

În conformitate cu prevederile art. 118 al-le (1)-(3) Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor şi obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Partea care nu a exercitat pe deplin obligația de a dovedi anumite fapte este în drept să înainteze instanței judecătorești un demers prin care solicită audierea părții adverse în privința acestor fapte dacă solicitarea nu se referă la circumstanțele pe care instanța le consideră dovedite. Circumstanţele care au importantă pentru soluționarea justă a pricinii sânt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretențiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

În corespundere cu art. 6 paragraful 1 din Convenţia pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale şi jurisprudenţa CEDO, instanţele de judecată sunt obligate să motiveze hotărârile sale, care vor trebui să conţină circumstanţele cauzei constatate de instanţă, probele pe care se întemeiază concluziile referitor la admiterea sau respingerea acţiunii, alte chestiuni ce au fost soluţionate în cadrul judecării pricinii, legea materială şi/sau procedurală aplicată în cadrul judecării pricinii, argumentele instanţei în caz de respingere a unor probe prezentate de participanţi etc.

Conform art. 373 Cod de procedură civilă (1) Instanţa de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referinţelor şi obiecţiilor înaintate, legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate în ceea ce priveşte constatarea circumstanţelor de fapt şi aplicarea legii în primă instanţă; (2) În limitele apelului, instanţa de apel verifică circumstanţele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanţe, precum şi cele care nu au fost stabilite, dar care au importanţă pentru soluţionarea cauzei, apreciază probele din dosar şi cele prezentate suplimentar în instanţă de apel de către participanţii la proces; (3) În cazul în care motivarea apelului nu cuprinde argumente sau dovezi noi, instanţa de apel se pronunţă în fond, numai în temeiul celor invocate în primă instanţă; (5) Instanţa de apel este obligată să se pronunţe asupra tuturor motivelor invocate în apel; (6) Apelantului nu i se poate crea în propria cale de atac o situaţie mai dificilă decât aceea din hotărârea

atacată cu apel, cu excepţia cazurilor când consimte şi când hotărârea este atacată şi de alţi participanţi la proces.

Astfel, prevederile legale enunțate în mod expres obligă instanța de apel să verifice circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar invocate de părți şi este obligată să verifice legalitatea hotărârii în întregul ei și să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Or, potrivit regulilor unui proces echitabil, reţinându-se rolul determinant al concluziilor instanței de apel, ultima are obligaţia să examineze efectiv problemele esenţiale care îi sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze la însuşirea motivelor instanţei inferioare (Hirro Balani contra Spaniei, nr. 18064/91 din 09.12.1994 §27; Georgiadis vs Grecia nr. 21522/93 din 29.05.1997 §43).

Articolul 5 alin. (1) Cod de procedură civilă declară, că orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanță judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile şi interesele legitime.

Potrivit art. 9 alin. (2) lit. a) Cod civil, drepturile și obligațiile civile apar din contracte și din alte acte juridice.

Conform art. 10 alin. (1) Cod civil, persoanele fizice și juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să își exercite drepturile și să își execute obligațiile cu bună-credință, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică și cu bunele moravuri. Buna-credință se prezumă până la proba contrară.

Art. 823 alin. (1) Cod civil prevede că o creanţă transmisibilă şi sesizabilă poate fi cesionată de titular (cedent) unui terţ (cesionar) în baza unui contract. Din momentul încheierii unui astfel de contract, cedentul este substituit de cesionar în drepturile ce decurg din creanţă, dacă din contractul de cesiune nu rezultă un moment ulterior.

Art. 827 alin. (1) și (2) Cod civil tranșant prevede că drepturile de creanţă se transmit cesionarului aşa cum există în momentul transmiterii. O dată cu cesiunea creanţei, asupra cesionarului trec garanţiile şi alte drepturi accesorii.

Conform art. 1247 alin. (1) Cod civil, împrumutatul trebuie să restituie împrumutul în termenul şi în modul stabilit în contract. Dacă nu au fost stabilite dobânzi, el are dreptul să restituie împrumutul şi până la expirarea termenului. O asemenea restituire are ca efect rezoluţiunea împrumutului, iar conform art. 1248 alin. (1) și (2) Cod civil, în cazul în care împrumutatul nu restituie în termen împrumutul, dispoziţiile art. 942 se aplică în modul corespunzător dacă legea sau contractul nu prevede altfel. Dacă în contract este prevăzută restituirea împrumutului în rate şi împrumutatul nu le restituie în modul stabilit, împrumutătorul poate cere restituirea imediată a întregului împrumut şi a dobânzii aferente în condiţiile stabilite la art. 864 alin. (2) şi alin. (4) Cod civil.

De asemenea, potrivit art. 1773 alin. (1) Cod civil creditorul poate cesiona contractul de credit unei bănci sau organizaţiei de creditare nebancară cu sediul sau sucursală în Republica Moldova fără acordul celeilalte părţi contractante. Concomitent cu cesiunea contractului de credit, creditorul poate cesiona, total sau

parţial şi garanţiile şi alte drepturi accesorii constituite în legătură cu obligaţiile asumate prin contractul de credit, fără acordul celeilalte părţi contractante şi/sau al terţilor care le-au constituit.

Starea de fapt și circumstanțele pricinii. Aprecierea instanței de apel.

Din materialele pricinii rezultă, că la 12 septembrie 2023 avocatul Bujoreanu Eugeniu, în interesele reclamantei Î.M. „Incaso" S.R.L., acționând în baza mandatului avocațial seria MA nr. ***** din 1 august 2023, s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către Rusu Cristin, solicitând încasarea din contul lui Rusu Cristin în beneficiul Î.M. „Incaso" S.R.L. a datoriei în mărime de 12146,10 lei, ce constă din suma principala a creditului în mărime de 6699,44 lei, dobânda în mărime de 1688,27 lei, penalitatea contractuală în mărime de 3758,39 lei și compensarea cheltuielilor de judecată.

Examinând pricina, la 30 octombrie 2023, instanța de fond a respins acțiunea.

Nefiind de acord cu soluția dată Î.M. „Incaso" S.R.L., prin intermediul avocatului Bujoreanu Eugeniu, a contestat-o cu apel, solicitând casarea hotărârii primei instanțe și adoptarea unei noi soluții de admitere integrală a pretențiilor din acțiune.

Astfel, din materialele cauzei și probatoriului prezentat Colegiul a constatat că la 24 decembrie 2021 între „Creditbun" S.R.L., în calitate de creditor şi Rusu Cristin, în calitate de împrumutat, a fost încheiat contractul de credit nr. 21SR11139, potrivit căruia reclamanta i-a acordat pârâtului un credit în mărime de 7000 lei, cu o dobândă zilnică în mărime de 0,35%, comision de acordare în mărime de 3813,84 lei și sumă total plătibilă în mărime de 12706,06 lei.

De asemenea, potrivit dispoziției de plată anexată la dosar se atestă eliberarea din partea „Creditbun" S.R.L. debitorului Rusu Cristin a împrumutului în sumă de 7000 lei.

Totodată, Colegiul atestă că anterior semnării contractului de credit pentru consum, la 21 octombrie 2021 între „Creditbun" S.R.L., în calitate de cedent şi Î.M. „Incaso" S.R.L., în calitate de cesionar a fost încheiat contractul de cesiune a creanțelor nr.2213/742574, potrivit căruia la pct. 1.1 al contractului sus-menționat rezidă, că „ *obiectul contractului constă în cedarea de către Cedent în favoarea Cesionarului a drepturilor de creanță asupra debitorilor săi care apar în rezultatul creditării de către Cedent, în condițiile prezentului contract, în următoarele circumstanțe: Cedentul va cesiona creanțele care vor apărea în viitor şi care vor satisface exigențele din prezentul Contract. Cesionarul va prelua şi va plăti prețul cesiunii conform prezentului Contract.*

Prin actul de primire predare a creanței la contractul de cesiune a creanțelor nr. 2213/742574 din 21 octombrie 2021, s-a cesionat de către „Creditbun" S.R.L. şi, respectiv, s-a preluat de Î.M „Incaso" S.R.L., creanța debitorului Rusu Cristin, care reiese din contractul de împrumut nr. 21SR11139 din 24 decembrie 2021 în sumă de 12146,10 lei.

Potrivit notificării din 12.07.2023, reclamanta/apelantă Î.M „Incaso” S.R.L. a somat pârâtul/intimat Rusu Cristin despre necesitatea stingerii datoriei acumulate și urmările care pot surveni, potrivit contractului, în cazul neexecutării obligațiilor asumate. Notificarea expediată în adresa debitorului Rusu Cristin a fost recepționată de ultimul la 24.07.2023.

Raportând la caz prevederile normelor de drept material aplicabile, al legislației civile în coroborare cu cele din domeniul protecției consumatorului, Colegiul consideră ca fiind corectă soluția instanței de fond, privind respingerea acțiunii depuse de Î.M „Incaso” S.R.L. către Rusu Cristin privind încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată, acțiunea fiind neîntemeiată.

În acest context, instanța de fond la examinarea cauzei, analizând esența contractului de împrumut nr. 21SR11139 din 24 decembrie 2021, coroborat cu contractul de cesiune a creanțelor nr. 2213/742574 din 21 octombrie 2021, probele de bază pe care reclamantul/apelant își întemeiază pretențiile, corect a ajuns la concluzia că contractul de cesiune a creanțelor prin care a fost cesionată suma creanțelor „Creditbun” S.R.L. în fața terților persoane, debitorii nefiind indicați și identificați clar și concret, cum nici datoriile acestora, actul juridic numit fiind încheiat ***anterior semnării contractului de împrumut între*** „Creditbun” S.R.L. şi Rusu Cristin.

Astfel, Colegiul reține și atestă, că la data încheierii contractului de cesiune a creanței, adică la 21 octombrie 2021 „Creditbun” S.R.L. nu deținea o creanță valabilă, transmisibilă și sesizabilă față de Rusu Cristin, această creanță apărând mult mai târziu, la data când debitorul a încălcat prevederile contractului de împrumut și nu a achitat ratele la credit. Prin urmare, Colegiul atestă ca fiind perfect corectă și legală concluzia instanței de fond, potrivit căreia la data semnării contractului de cesiune cu Î.M „Incaso” S.R.L., creditorul „Creditbun” S.R.L. nu avea ce să cesioneze către prima în coraport cu debitorul Levința Ion, ori la acel moment între creditor și debitor nu existau careva raporturi juridice.

În concluzie Colegiul reiterează, că contractul de cesiune semnat între Î.M „Incaso” S.R.L. și „Creditbun” S.R.L. nu poate produce efecte juridice față de Rusu Cristin, deoarece la data semnării respectivului contract de cesiune creditorul nu deținea o creanță valabilă, transmisibilă și sesizabilă față de debitorul nominalizat și, respectiv, situația nu întrunește condițiile impuse de art. 823 aliniatele (1)-(3) Cod civil, urmare a cărui fapt Î.M „Incaso” S.R.L., în calitate de cesionar, nu dispune de un temei juridic pentru a pretinde executarea careva obligații de către Rusu Cristin.

Mai mult, Colegiul face referire și la dispozițiile art. 1773 alin. (1) Cod civil, care la fel indică la netemeinicia acțiunii. Or, după cum reiese din norma materială numită, creditorul O.C.N. „Creditbun” S.R.L. putea transmite datoria către Î.M „Incaso” S.R.L., rezultată din contractul semnat cu consumatorul/debitor Rusu Cristin, doar cu acordul ultimului. Însă, potrivit materialelor cauzei Colegiul atestă cert lipsa unui astfel acord, moment care la fel impune adoptarea soluției de respingere a apelului declarat.

Astfel, cu referire la concluzia instanței de fond, privind respingerea acțiunii, Colegiul statuează că ultima corect a ajuns la această concluzie, acțiunea în întregimea sa este una neîntemeiată. Or, după cum a fost indicat anterior, apelanta Î.M „Incaso" S.R.L. în actualul proces civil nu este acea persoană care a acordat împrumutul pârâtului Rusu Cristin. Respectiv, la data încheierii contractului de cesiune din 21 octombrie 2021 creditorul „Creditbun" S.R.L. nu a avut stabilite raporturi de împrumut cu Rusu Cristin şi, corespunzător, nu a avut ce să transmită către Î.M „Incaso" S.R.L. în raport cu numita.

Respectiv, Colegiul atestă că instanța de fond corect a respins acțiunea reclamantului încasarea datoriei considerând-o vădit neîntemeiată și, subsecvent, derivând de la această concluzie, corect a respins și cerința privind compensarea cheltuielilor de judecată, situație conformă prevederilor art. art. 94 și 96 Cod de procedură civilă.

În circumstanțele de fapt și de drept descrise și, deoarece hotărârea primei instanțe este legală și întemeiată, adoptată cu respectarea normelor de drept material și procedural, cu verificarea şi aprecierea corectă a probelor administrate în conformitate cu cerințele art. 130 Codul de procedură civilă, iar motivele invocate de apelant în cererea de apel se reduc, în marea sa majoritate, la critici formale, lipsite de suport probant și în lipsa unei susțineri legale, Colegiul consideră apelul neîntemeiat și care urmează a fi respins, cu menținerea hotărârii primei instanțe pronunțată în pricină.

Reieșind din cele indicate și în conformitate cu prevederile art. art. 276^3, 276^4, 385 lit. a) și 389-390 Cod de procedură civilă Colegiul, -

d e c i d e :

Respinge apelul declarat de Î.M. „Incaso" S.R.L.

Menține hotărârea Judecătoriei Orhei /sediul central/ din 30 octombrie 2023, pronunțată în cadrul cauzei civile intentată la cererea de chemare în judecată, examinată în procedura scrisă a cererilor cu valoare redusă, înaintată de Î.M. „Incaso" S.R.L către Rusu Cristin cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată.

Decizia este definitivă şi irevocabilă din data pronunțării.

Preşedintele şedinței **Ana Panov**
Judecător

Judecătorii **Viorica Mihaila**

Vitalie Cotorobai